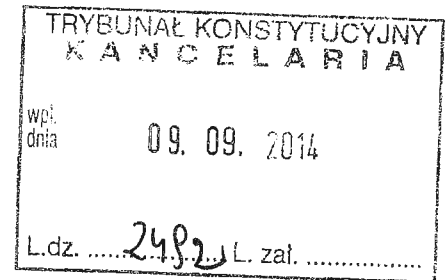

Warszawa, 8.09.2014 r.

Do Trybunału Konstytucyjnego
Al. J. Ch. Szucha 12a
00-918 Warszawa

Sygn. akt SK 20/12

Ustosunkowując się do pisma Trybunału Konstytucyjnego z dnia 22 lipca 2014 r. dotyczącego skargi konstytucyjnej S sp. z o.o. w P o zbadanie zgodności z Konstytucją art. 15 ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 16 kwietnia 1993 r. o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji (Dz. U. z 2003 r. Nr 153, poz. 1503, ze zm.) przedstawiam stanowisko Pracodawców RP w przedmiotowej sprawie.

Pracodawcy RP w pełni akceptują wskazane przez skarżącą w niniejszej sprawie wzorce kontroli – tj. art. 20 i 22 Konstytucji RP. Stanowią one oparcie dla zasady swobody umów (art. 353¹ kodeksu cywilnego), która ma fundamentalne znaczenie dla prowadzenia działalności gospodarczej. Uważamy, że jakiegokolwiek ustawowe ograniczenie tej zasady jest niezgodne z Ustawą Zasadniczą. Jednocześnie zwracamy uwagę, że szereg wywodów zawartych w skardze konstytucyjnej ma w przeważającej mierze charakter interpretacyjny i dotyczy analizy poddanego ocenie art. 15 ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 16 kwietnia 1993 r. o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji. Wynika to zapewne z faktu, że wskazany przepis został sformułowany w sposób bardzo ogólny, a przez to budzący wątpliwości w praktyce, co potwierdzają już choćby odmienne wyroki sądu I i II instancji dotyczące postępowania sądowego będącego podstawą wniesienia przedmiotowej skargi.

Stoimy na stanowisku, że art. 15 ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 16 kwietnia 1993 r. o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji przez swoją ogólnikowość może ograniczać zasadę swobody umów oraz budzić uzasadnione wątpliwości w zakresie zgodności z Konstytucją. Przepis ten w zasadzie wyklucza pobieranie jakichkolwiek innych opłat niż marża handlowa z tytułu przyjęcia towaru do sprzedaży, bez różnicowania konkretnej sytuacji kontrahentów, celu oraz zakresu tych opłat. Przed

wszystkim jednak już sam fakt wprowadzenia innych opłat do umowy jest traktowany w ustawie jako czyn nieuczciwej konkurencji, co stanowi zbyt daleko idące uproszczenie. Nie wnikając w szczegóły pojęcia „czynu nieuczciwej konkurencji” należy podkreślić, że jest on przejawem niedozwolonych i nagannych praktyk w prowadzeniu działalności gospodarczej, dlatego wymaga wprowadzenia zakazów ograniczających bezprawne zjawisko. Jednak nie sposób za takie uznać bezwzględnie każdej umowy, ustanawiającej dodatkową opłatę za szczególne świadczenia na rzecz kontrahenta „w zamian za przyjęcie towaru do sprzedaży”.

Biorąc pod uwagę powyższe stoimy na stanowisku, że obowiązujący art. 15 ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 16 kwietnia 1993 r. o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji stanowi przejaw nadmiernej ingerencji państwa w zasadę swobody umów, co w istotny sposób ogranicza konstytucyjną zasadę społecznej gospodarki rynkowej oraz swobody prowadzenia działalności gospodarczej, dlatego jest niezgodny z art. 20 i 22 Konstytucji RP.

Andrzej Kulikowski